Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

debri. & tradidit eū tortoribus, usq; quo redderet omnē debitū.

Quomodo debet quis habere eū qui adorationē suscitat suū.

Si quis agnoscit dampnū quod insompno patitur cū neq; sui ipsius sensū habet, & intelligit quantū sit lucrū in gilias, ipcipue cū uigilatur ad glorificandū dm. in orationib; ita debet habere eū qui adhoc est inuitatus & suscitat dormientem tamquā eū pquē diuina lucia & celestia dona consequitur siue is adorationē. siue ad aliud quod cūque mandatū di inuitat ac puocat.

Quod si contristatur ille qui excitatur. aut eriā si iracitur quid dignus est.

Iterum excommunicari debet & non manducare. si forte compunctus agnoscat quantis & qualib; bonis semet ipsū insipiens defraudet. ita conuersus accipiat grām et q̄ dicit. Memoria fui di & delectatus sum. Quod si pmanserit instultucia non intelligens grām. abscidatur tamquā putridū membrum a corpore. Scriptū est enī. quia expedit ut pereat unū membrorū tuorū quā totū corpus tuū mittatur in gehennā.

Quid est nolite iudicare ut non iudicemini. in nolite condempnare ut non condempnemini.

Vnum.

Quod dns aliquando dicat nolite iudicare ut non iudice aliquando iustū iudicū iudicare. non utiq; omnium iudicandi phibet facultatē. sed differentiā iudicii nosse nos decet. & ut sciamus inquib; oportet iudicare. in quibus non. Ideo hoc manifeste apls nos tradit & dicit. debis causis quo iuniuscuiq; arbitrio eos debent. Tu autē quare iudicas fratrē tuū. Et iterū. Non g̃ iniustos iudicem. In his ac tib; quē dō non placent notat eos qui iudicant. ipse suam